

College van beroep voor de examens

CBE2022-053
U2022/03951/MIC

Verzonden: 25 mei 2022

Zaak 2022-053

Datum zitting: 13 april 2022

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit, gevestigd te Heerlen, verweerster.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij besluit van 31 januari 2022 is namens de Commissie voor de examens (hierna: de Commissie) aan appellant medegedeeld dat bij het nakijken van zijn essay als onderdeel van de schakelscriptie Privaatrecht (RS1602) is geconstateerd dat sprake is van fraude in de zin van artikel 2.3.2., eerste lid, van het Examenreglement.
2. Appellant heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail van 8 maart 2022.
3. De Commissie en appellant zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellant heeft per e-mail van 25 maart 2022 aangegeven zijn beroep te willen doorzetten.
4. De Commissie heeft een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College van beroep voor de Examens (het College) heeft het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting op 20 januari 2021 te Heerlen. Partijen is de mogelijkheid geboden om virtueel deel te nemen aan de hoorzitting. Appellant heeft afgezien van de mogelijkheid om gehoord te worden. Namens de Commissie hebben mevrouw prof. mr. A.L.H. Ernes, voorzitter en mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris, virtueel aan de zitting deelgenomen. Ook mevrouw mr. dr. M.L.H. Reumers, examinator van de onderhavige cursus, heeft virtueel deelgenomen aan de zitting.

II. MOTIVERING

1. In deze zaak gaat het om een gestelde fraude die appellant heeft gepleegd bij de uitwerking de essay als onderdeel van de schakelscriptie Privaatrecht (RS1602). De examinator heeft een vermoeden van fraude geuit, omdat bij de beoordeling en na invoering in het fraudedetectiesysteem van de Open Universiteit ('Urkund') bleek dat er aanzienlijke overeenkomsten (58%) zijn met onder andere uitwerkingen in Urkund.
2. Het vermoeden van fraude is door de examinator aan de Commissie gemeld, waarna een Fraudecommissie is ingesteld. De fraudecommissie heeft het Urkund-rapport geanalyseerd en geconstateerd dat er aanzienlijke overeenkomsten zijn met andere uitwerkingen in Urkund, namelijk 58 %. Er zijn diverse stukken tekst overgenomen uit een scriptie van de UvA en uit andere scripties en thesissen. Daarbij gaat het om stukken van zinnen, maar ook om stukken tekst die bestaan uit meerdere zinnen.
3. In het besluit van 16 februari 2022 van de Commissie is, in navolging van de constatering van de Fraudecommissie, de appellant het plegen van fraude tegengeworpen, zoals bepaald in artikel 2.3.2.,

eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 2.3.3., tweede lid onder a van het Examenreglement. Het betreft het gebruikmaken dan wel overnemen van andermans teksten, gegevens of ideeën zonder volledige en correcte bronvermelding, ongeacht of er al dan niet sprake is van een vertaling.

De Commissie heeft besloten de geleverde prestatie voor de schakelscriptie Privaatrecht (RS1602) ongeldig te verklaren waarbij tevens het recht wordt ontnomen om een half jaar tentamens af te leggen voor de cursus schakelscriptie Privaatrecht (RS1602).

4. Appellant kan zich met dit besluit niet verenigen, en stelt de opdracht naar eer en geweten zelf te hebben gemaakt en dat hij bij het schrijven van zijn scriptie geen kennis heeft genomen van de uitwerkingen van masterscripties.

Hoewel er overlap bestaat tussen de scriptie van appellant en de stukken van anderen, betekent dit nog niet dat sprake is van fraude. Studenten die hun onderzoek (goed) uitgevoerd hebben, kunnen immers dezelfde bronnen hebben geraadpleegd en tot dezelfde conclusies zijn gekomen. Het feit dat uit het Urkund-rapport een percentage van 58% komt, is dan ook nietszeggend. Het percentage van 58% is slechts een wiskundig computerresultaat. De enkele constatering dat er overeenkomsten zijn tussen teksten kan een fraudebeschuldiging niet rechtvaardigen, aldus appellant. Er kan nooit met 100% zekerheid worden vastgesteld dat er teksten zijn overgenomen. Nu meerdere studenten zich inschrijven voor hetzelfde onderwerp is het niet meer dan logisch dat er overeenkomsten zijn tussen diverse uitwerkingen.

Appellant stelt voorts geen belang te hebben bij het (opzettelijk) plegen van plagiaat. Een factor die ten onrechte geen onderdeel uitmaakt van de definitie van plagiaat. Appellant betoogt dat ook dat de Open Universiteit een onjuiste definitie van plagiaat hanteert. Ten aanzien van de fase van minnelijke schikking merkt appellant op dat de Commissie voor de examens op geen enkele wijze voornemens is/was om de mogelijkheid van een schikking te beproeven.

5. De Commissie betoogt dat de procedure zoals deze is beschreven in artikel 2.3.5 van het Examenreglement is gevolgd en dat zij bevoegd is om een sanctie op te leggen op grond van artikel 2.3.6 van het Examenreglement.
6. De examiner heeft ter nadere zitting toegelicht dat er binnen de cursus veel aandacht wordt besteed aan fraude en plagiaat. Appellant was dan ook een gewaarschuwd mens. In dit kader dienen studenten ook een 'Verklaring eigen werk' te overhandigen bij inlevering van de scriptie. Alle werken worden na inlevering ingevoerd in de plagiaatchecker Urkund. In zoverre appellant betoogt dat het logisch is dat er sprake is van enige mate van overlap, wordt dit door de examiner bevestigd. Volgens de examiner kan gelet op de aard van de opdracht, enige overeenstemming met andere uitwerkingen kan worden verwacht. Doorgaans is er sprake van een overlap van 30%, bijvoorbeeld omdat citaten, (delen van) voetnoten en bronnen uit de literatuurlijst op dezelfde wijze worden weergegeven. Bij een overlap van meer dan 40% volgt er nader onderzocht naar die overlap. Of de appellant de intentie had om te frauderen, weet de examiner niet, maar dit is niet van belang voor een fraudekwalificatie. Voor zover appellant betoogt dat er slechts sprake is van toeval, is de examiner van mening dat er "te veel sprake is van toeval". Zo komen er 59 stukken tekstblokken in meer of mindere mate overeen met stukken tekst uit andere werken, waarvan in ieder geval meer dan de helft betrekking heeft op stukken tekst anders dan bronvermeldingen. Ook worden door appellant (vrijwel) identieke bronnen gebruikt als in de UvA-scriptie, en zijn de zinsconstructie en woordgebruik (nagenoeg) gelijk als aldaar gebruikt.
7. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
8. Het College stelt voorop dat fraude, waaronder plagiaat, een ernstige overtreding is van de in de academie geldende normen die streng optreden door de Commissie kan rechtvaardigen.
9. Het College betreft bij haar oordeel de relevante bepalingen uit het Examenreglement. Deze luiden als volgt.

Artikel 2.3.3. Definitie plagiaat:

1. Plagiaat is een vorm van fraude als bedoeld in artikel 7.12b WHW en doet zich voor als een tentamenkandidaat het werk van anderen als eigen werk presenteert.

2. In ieder geval worden de volgende gedragingen als plagiaat aangemerkt:

a. Het gebruikmaken dan wel overnemen van andermans teksten, gegevens of ideeën zonder volledige en correcte bronvermelding, ongeacht of er al dan niet sprake is van een vertaling.

Artikel 2.3.6 Sancties

1. Indien de CvE tot het oordeel komt dat er sprake is van fraude of plagiaat, wordt altijd geweigerd de uitslag van het desbetreffende tentamen c.q. bijzondere verplichting vast te stellen of wordt het

desbetreffende tentamen c.q. bijzondere verplichting ongeldig verklaard, hetgeen schriftelijk aan de student wordt medegedeeld.

2. Voorts kan de CvE de volgende sancties opleggen:

a. Het verlies van een of meerdere tentamenkansen, waarop krachtens de inschrijvingsvoorwaarden recht bestaat.

b. Het aan student gedurende een door de CvE te bepalen termijn van ten hoogste één jaar ontnemen van het recht een of meer bij het besluit aan te wijzen tentamens of bijzondere verplichtingen aan de OU af te leggen.

3. Bij het opleggen van een sanctie wegens geconstateerde fraude houdt de CvE, benevens het bepaalde in lid 2, de regel aan dat de opgelegde sanctie in verhouding staat tot de geconstateerde fraude hetgeen het volgende betekent:

a. Bij een eerste constatering van fraude is de sanctie milder dan bij herhaling van fraude; student wordt dan tevens gewaarschuwd voor de consequenties van herhaling namelijk verzwaring van de sanctie.

10. Het College overweegt met betrekking tot de gevolgde procedure het volgende. De examiner heeft toegelicht dat alle uitwerkingen van studenten worden ingevoerd in het fraudedetectiesysteem van de Open Universiteit, en dat overeenstemming gelet op het gebruik van citaten, (delen van) voetnoten en bronnen en het feit dat de Open Universiteit de (scriptie)onderwerpen kiest waar diverse studenten mee aan de slag gaan, voor de hand ligt. Dat de examiner een ondergrens hanteert van 30% van toelaatbare overeenkomsten in teksten en dat vanaf een grens van 40% het vermoeden bestaat dat er mogelijk meer aan de hand is, acht het College gelet op het bovenstaande niet onredelijk.
11. Het College overweegt met betrekking tot de geconstateerde overlap dat er grote overeenkomsten zijn en dat er op onderdelen slechts kleine verschillen aan te wijzen zijn. Aan het verweer van appellant dat hij de andere werken niet kende en dat het een toevalstreffer moet zijn, gaat het College, gelet op de grote mate van overlap, voorbij. Verder overweegt het College dat het besluit van de Commissie zorgvuldig tot stand is gekomen, nu er gebruik werd gemaakt van een fraudedetectiesysteem en er een manuele controle heeft plaatsgevonden. Het bestreden besluit berust verder op het advies van de fraudecommissie die het door de examiner aangeleverde bewijs zeer overtuigend acht. Gelet op de overgelegde stukken, acht het College plagiaat als bedoeld in dit artikel voldoende aangetoond. Dat appellant opzettelijk heeft gehandeld is geen vereiste in de zin van artikel 2.3.3 van het Examenreglement. Opzet is appellant ook niet tegengeworpen.
12. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de conclusie dat het beroep ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door dr. mr. ing. K.J.H. Hoofs, plaatsvervangend voorzitter, en dr. ir. H.L. Jonker, E.M.C. Stein, mr. H.J.M. van Lierop en drs. I.V. Storm-Stevelmans, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 13 april 2022.

w.g. de secretaris,

w.g. de plaatsvervangend voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

dr. mr. ing. K.J.H. Hoofs

Voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag